

чи тия стихове сж само, които сж съчинени въ тъмница за братътъ на калугерицата, отъ другарятъ му въ робството. Каква случка на свети и милостиви идеи!

По тоя начинъ приятелството умягчаваше ми мжкитѣ. Ахъ! отъ него чясъ, сѣки день въображенъето ми се скиташе по кюшетата на единъ мѣнастирь отъ калугерици; и мѣжду тия осветени дѣвици, имаше една, която гледахъ съеъ най нежното благочестие; и моляхъ Бога горѣщо да уллучи самотата ѝ, и да не позволява на мисълъта ѝ да си прѣдстави тъмницата ми по единъ начинъ твърдѣ страшенъ!

И ако да сжмъ приелъ единъ пжтъ крадишката тая газета, читателятъ да не иде да си въобрази, че ми бѣше възможно да имамъ често новини отъ свѣтътъ. Нѣ: сичкитѣ ония, които ме заобикаляхъ, исповѣдувамъ го, бѣхъ добри, нѣ сичкитѣ се въздържяхъ отъ единъ безкраенъ страхъ. Ако понѣкоги си позволихъ нѣкои прѣтѣпление на законътъ, то ставаше само когато нѣмаше нищо опасно. И мжчно бѣше да не падне човѣкъ въ нѣкое прѣмѣждие при толкъсь редовни и извънредни прѣтѣрвания.

Никоги не сполучихъ да придобияхъ крадишкомъ новини отъ моитѣ драги, които отежтетувахъ, освѣнъ въ денятъ, за който говорихъ, за сестра си.

А пакъ страхътъ ми, да не бждѣтъ умрѣли родители ми, не се забави да се умножи по много отъ колкото да се умали, по начинътъ, съеъ който директорътъ на полицията ми обади единъ день, че домородството ми било живо-здроо.